

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Ing. Antona Jakubíka, JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti **Ing. M.M.**, vedenej na bývalom Špeciálnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB 3 T 28/07, (teraz Špecializovaný trestný súd) prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2009 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. M. M. a jeho manželka Ing. E. M. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 2009, sp. zn. 1 Toš 7/2008 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. M. M. a jeho manželky Ing. E. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. júna 2008, sp. zn. BB-3T 28/07, bol obvinený Ing. M. M. (spolu s Ing. L. L.) uznaný za vinného s pokračovacieho trestného činu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 250 ods. 1, ods. 5, § 9 ods. 2, Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

1./

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. – S. G., a.s., P. č. X., K. dňa 04.11.2002 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27.05.2002 medzi Mestskou časťou K. – D. ako objednávateľom a K. – S. G., a.s. K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0019, pre odberateľa Mestská časť K. – D. za projektové práce na objekte, a „Obytný súbor NA HORE, 150 byt. jednotiek“ na celkovú sumu 5 830 000 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. – D. dňa 21.11.2002 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., a.s., pobočka K., kde bol vedený účet Štátneho

fondu rozvoja bývania otvorený v prospech Mestskej časti K. D., z ktorého bola táto suma dňa 21.11.2002 poukázaná na účet spoločnosti K. – S. G., a.s., vedený v tej istej banke z prostriedkov štátneho fondu rozvoja bývania vo forme úveru na základe Zmluvy o poskytnutí podpory uzatvorenej podľa ustanovení zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov dňa 15.9.2002 medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a Mestskou časťou K. – D., pričom obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy projekčné práce v sume 2 080 000 Sk, vykonané a dodané neboli, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním neoprávnene obohatili spol. K. – S. G., a.s., K., a spôsobili tak Slovenskej republike v zastúpení Štátnym fondom rozvoja bývania škodu vo výške 2 080 000 Sk,

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. – S. G., a.s., P. č. X., K. dňa 15.11.2002 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27.5.2002 medzi Mestskou časťou K. – D. ako objednávateľom a K. – S. G., a.s., K., ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0022 so súpisom ocenených prác a dodávok pre odberateľa Mestská časť K. – D. za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE, 150 byt. jednotiek“ na celkovú sumu 58 301 191,70 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. – D. dňa 21.11.2002 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., a.s., pobočka K., kde bol vedený účet Štátneho fondu rozvoja bývania otvorený v prospech Mestskej časti K. – D., z ktorého bola táto suma dňa 21.11.2002 poukázaná na účet spoločnosti K. – S. G., a.s., vedený v tej istej banke z prostriedkov štátneho fondu rozvoja bývania vo forme úveru na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. uzatvorenej podľa ustanovení zákona rozvoja bývania v znení neskorších predpisov dňa 5.9.2002 medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a Mestskou časťou K. – D., pričom obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce a dodávky v sume 54 257 919,70 Sk vykonané a dodané neboli, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona 303/1995 Z.Z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a takto obaja svojim konaním neoprávnene obohatili spol. K. – S. G., a.s., K., a spôsobili tak Slovenskej republike v zastúpení Štátnym fondom rozvoja bývania škodu vo výške 154 257 919,70 Sk,

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. – S. G., a.s., P. č. X., K. dňa 3.12.2002 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27.5.2002 medzi

Mestskou časťou K. – D. ako objednávateľom a K. – S. G., a.s., K., ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0025 so súpisom ocenených prác a dodávok pre odberateľa Mestská časť K. – D. za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE, 150 byt. jednotiek“ na celkovú sumu 6 308 824, 80 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. – D. dňa 3.12.2002 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., a.s., pobočka K., kde bol vedený účet Štátneho fondu rozvoja bývania otvorený v prospech Mestskej časti K. – D., z ktorého bola suma 6 290 808,30 Sk dňa 18.12.2002 poukázaná na účet spoločnosti K. – S. G., a.s., vedený v tej istej banke z prostriedkov Štátneho fondu rozvoja bývania vo forme úveru a nenávratného príspevku na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. X., uzatvorenej podľa ustanovení zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov dňa 5.9.2002, medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a Mestskou časťou K. – D., pričom obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce a dodávky v sume 5 365 069,30 Sk vykonané a dodané neboli, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a takto obaja svojim konaním neoprávnene obohatili spol. K. - S. G., a.s., K. a spôsobili tak Slovenskej republike v zastúpení Štátnym fondom rozvoja bývania škodu vo výške 5 365 069,30 Sk,

2./

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. – S. G., a.s., P. č. X., K. dňa 19.05.2003 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27.05.2002 medzi Mestskou časťou K. – D. ako objednávateľom a K. – S. G., a.s., K., ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2003-006 pre odberateľa Mestská časť K. – D. za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE 150 byt. Jednotiek“ na celkovú sumu 8 235 715,70 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. – D. v presne nezistený deň v období od 19.05.2003 do 30.05.2003 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., a.s., pobočka K., kde bol vedený účet Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR, z ktorého bola táto suma dňa 30.05.2003 poukázaná na účet spoločnosti K. – S. G., a.s., vedený v tej istej banke z prostriedkov Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR vo forme dotácie na základe Zmluvy č. X., o poskytnutí dotácie na obstarávanie nájomných bytov uzatvorenej na základe Smernice Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 3/2002 dňa

10.10.2002 medzi Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR a Mestskou časťou K. – D., hoci obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce v sume 4 069 423,70 Sk vykonané neboli, pričom podmienkou čerpania dotácie bolo predloženie faktúry za vykonané práce, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním získali neoprávnený prospech pre spol. K. – S. G., a.s., K. ku škode Slovenskej republiky v zastúpení Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume 4 069 423,70 Sk,

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K.- S. G., a.s., P. č. X., K. dňa 19.06.2003 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27.05.2002 medzi Mestskou časťou K. – D. ako objednávateľom a K. – S. G., a.s., K., ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2003-021 pre odberateľa Mestská časť K. – D. za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE, 150 byt. jednotiek“ na celkovú sumu 6 978 836,20 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. – D. v presne nezistený deň v období od 19.06.2003 do 20.06.2003 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., a.s., pobočka K., kde bol vedený účet Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR, z ktorého bola táto suma dňa 20.06.2003 poukázaná na účet spoločnosti K. – S. G., a.s., vedený v tej istej banke z prostriedkov Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR vo forme dotácie na základe Zmluvy č. X., o poskytnutí dotácie na podporu výstavby technickej vybavenosti uzatvorenej na základe Smernice Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 4/2002 dňa 10.10.2002 medzi Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR a Mestskou časťou K. – D., hoci obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce v sume 6 686 985,20 Sk vykonané neboli, pričom podmienkou čerpania dotácie bolo predloženie faktúry za vykonané práce, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním získali neoprávnený prospech pre spol. K. – S. G., a.s. K. ku škode Slovenskej republiky v zastúpení Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume 6 686 985,20 Sk,

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. – S. G., a.s., P. č. X., K. dňa 19.06.2003 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2009 uzatvorenej dňa 27.05.2002 medzi Mestskou časťou K. – D. ako objednávateľom K. – S. G., a.s., K., ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2003-022 pre odberateľa Mestská časť K. – D. za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE, 150 byt.

jednotiek' na celkovú sumu 3 412 972,30 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. – D. v presne nezistený deň v období od 19.06.2003 do 11.07.2003 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., a.s., pobočka K., kde bol vedený účet Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR, z ktorého bola táto suma dňa 22.07.2003 poukázaná na účet spoločnosti K. – S. G., a.s., vedený v tej istej banke z prostriedkov Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR vo forme dotácie na základe Zmluvy č. X., o poskytnutí dotácie na obstarávanie nájomných bytov uzatvorenej na základe

Smernice Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 3/2002 dňa 10.10.2002 medzi Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR a Mestskou časťou K. – D., hoci obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce v sume 2.367.156,30 Sk vykonané neboli, pričom podmienkou ich čerpania dotácie bolo predloženie faktúry za vykonané práce, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním získali neoprávnený prospech pre spol. K. – S. G., a.s., K., ku škode Slovenskej republiky v zastúpení Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume 2 367 156,30 Sk,

Za tento trestný čin bol obvinenému Ing. M. M. uložený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov a pre jeho výkon bol zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. (§ 39a ods. 3 Tr. zák.)

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj peňažný trest 500 000 Sk a podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 poškodené organizácie Štátny fond rozvoja bývania a Ministerstvo výstavby regionálneho rozvoja Slovenskej republiky so svojimi nárokmi na náhradu škody boli odkázané na konanie o veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený Ing. M. M.. Na jeho podklade Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 26. marca 2009, sp. zn. 1 Toš 7/2008, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pri nezmenenom výroku o vine uložil obvinenému M. M. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia

slobody vo výmere 6 rokov a na jeho výkon ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 438b zák. č. 498/2008 mu uložil aj peňažný trest vo výmere 20 000 eur a pre prípad jeho zmarenia podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal 18. júna 2009 obvinený a jeho manželka Ing. E. M. prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré Špecializovaný trestný súd predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 31. júla 2009

Tento mimoriadny opravný prostriedok opreli o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. t.j., že vo veci konal nepríslušný súd a zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu, bol mu uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby a rozhodovanie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dovolatelia argumentovali k dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. tým, že konajúce súdy nezohľadňovali, že z vyčíslenej škody mali byť odpočítané reálne výdavky z poskytnutej dotácie, čím by sa znížila spôsobená škoda z 89 049 524,30 Sk na 54 178 624,70 Sk, t.j. pod sumu 55 7000 000 Sk, ktorá by bola potrebná v zmysle § 15a Tr. por. na založenie príslušnosti Špeciálneho súdu v Pezinku na konanie.

V súvislosti s tým poukázali aj na to, že nie je možné vylúčiť zásahy výkonnej moci do súdneho konania, keďže orgánom činným v trestnom konaní predkladal dôkazy o korupcii v tom čase najväčšej politickej strany. Išlo teda o spoločné nádoby a dôkazy v predmetnej veci ako aj v „korupčnej“ veci mali byť vzájomne využité, čo však prvostupňový súd napriek návrhom neurobil. K dovolacej námietke podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. argumentovali tým, že súd bezprecedentne odmietol predvolať a vypočuť na hlavnom pojednávaní ním navrhovaných svedkov s argumentáciou, že má dostatok dôkazov pre svoje rozhodnutie. Išlo pritom o výsluch ďalších členov predstavenstva a dozornej rady spoločnosti, ktoré mohli preukazovať jeho obhajobu.

Naplnenie dovolacej námietky podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. videli dovolatelia v tom, že špeciálny súd sa vôbec nevysporiadal s tým, že sa významnou mierou podieľal na odhalení a objasnení trestného činu korupcie (obž. E.Č a spol.). Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozsudku sa síce o tejto skutočnosti zmiňuje, ale nezohľadnil ju podľa § 40 ods. 4 Tr. zák. v mimoriadnom znížení trestu.

Napokon pokiaľ sa týka dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietali, že skutky popísané vo výroku rozsudku nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, lebo uvádzané faktúry za spoločnosť K., s.r.o., vyhotovila a podpísala p. Š. a nie on (obvinený). Okrem toho samotná obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry - skutky sú nezrozumiteľné a nezakladajú sa na pravde, a teda sú nepreskúmateľné.

Okrem toho skutky v bode 2/ obžaloby boli pôvodne kvalifikované ako trestný čin subvenčného podvodu a je treba ho potom považovať za samostatný skutok a trestný čin, a teda nebolo ho možné zahrnúť ako súčasť jedného pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zákona.

Ak teda sa nedopustil subvenčného podvodu, ktorý bol uznaný za „lege artis“ ako sa potom mohol dopustiť podvodu, ktorý je súčasťou toho istého skutku. Zdôraznil pritom, že subvenčný podvod vyžaduje úmysel k tomu smerujúci už pri podpisovaní príslušného dokumentu, čo v danom prípade preukázané nebolo. Nemal však ani žiadny úmysel smerujúci k podvodu podľa § 250 Tr. zák. t.j. uviesť niekoho do omylu, resp. obohatiť sa na škodu cudzieho majetku. Takéto zavinenie musí vplynúť z vykonaného dokazovania, čo však nebolo a takáto nepresnosť sa dotýka aj vyčíslenia škody pri ktorej ustálení orgány činné v trestnom konaní vychádzali zo znaleckého posudku č. 070/2005 vypracovaným Ing. M. V.. Celková škoda v súdnom konaní oproti obžalobe mala byť upravená na 70 559 505,20 Sk, t.j., ako rozdiel vkladov v celkovej hodnote vykonaných prác.

Okrem toho na spáchaní skutkov sa podieľali aj iné osoby, ktoré však neboli postihnuté.

S poukazom na uvedené dovolatelia preto žiadali, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného Ing. M. M. o vine a vo výroku o treste, zrušil napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jemu predchádzajúci rozsudok

Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. júna 2008, sp. zn. BB 3T 28/2007 a prikázal tomuto súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol a prepustil obvineného z výkonu trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.) bolo podané oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 369 ods. 5 Tr. por.) v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených námietok a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie nezodpovedá príslušnému ustanoveniu upravujúcemu dôvod dovolania a obsahuje v skutočnosti argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu – ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Tak je tomu aj pokiaľ sa týka dovolacieho dôvodu uplatneným obvineným a jeho manželkou podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. V tomto prípade je úplne nesprávny názor dovolateľov, že v predmetnej trestnej veci rozhodol nepríslušný t.j. Špeciálny súd, pretože podľa § 15a ods. 2 písm. d/ Tr. por. výška spôsobenej škody nedosahovala desaťtisíc násobok minimálnej mzdy podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky z 21. augusta 2002 účinným od 1. januára 2002, ktorým sa ustanovila minimálna mzda vo výške 5 570 Sk.

Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení z 12. decembra 2006, sp. zn. 6 T 11/05 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. októbra 2007, sp. zn. 4 Tost 10/2007 (č.l. 6019) podrobne rozviedol dôvody pre ktoré bola založená v predmetnej trestnej veci príslušnosť Špeciálneho súdu, ktorému bola už citovaným uznesením krajského súdu podľa § 188 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vec postúpená. V tomto uznesení oba sudy poukázali predovšetkým na to, že okrem výšky spôsobenej škody podľa § 15a ods. 2 písm. b/ Tr. por. potrebnej na založenie príslušnosti Špeciálneho súdu

rozhodujúce bolo tiež aplikovanie prechodných ustanovení § 454a a 454aa Tr. por., ktoré vo vzťahu k § 15a Tr. por. účinnému do 1. januára 2006 predstavujú *lex specialis*. Najvyšší súd preto v ďalšom len poukazuje na podrobné dôvody obsiahnuté v citovaných uzneseniach krajského a Najvyššieho súdu s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K tomu však Najvyšší súd iba dodáva, že na príslušnosti Špeciálneho súdu konať v tejto veci by dokonca nemohlo nič zmeniť ani dovolateľmi namietané hypotetické zistenie Špeciálneho súdu na hlavnom pojednávaní, že výška spôsobenej škody po odpočítaní reálne vynaložených nákladov nedosahuje hranicu škody potrebnej pre založenie príslušnosti tohto súdu (čo napokon výsledky dokazovania, prezentované v rozsudku Špeciálneho súdu nepotvrdili).

Podľa § 222 ods. 1 Tr. por. je Špeciálny súd (ako súd vyššieho stupňa podľa § 19a ods. 2 zák. č. 335/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) povinný vzhľadom na zásadu procesnej ekonomie vec rozhodnúť sám aj keď by v priebehu hlavného pojednávania zistil, že na jej prerokovanie nie je príslušný a ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, ale nižšieho stupňa (pre účely Trestného poriadku sa totiž krajským súdom myslí aj Špeciálny súd.)

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani naplnenie dovolacej námietky podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože podľa § 2 ods. 5 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Pritom podľa § 2 ods. 6 Tr. por. hodnotia vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, nezávisle od toho či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z uvedeného potom teda vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní t. zn. aj procesný súd v trestnom konaní sám určuje mieru a rozsah dokazovania, ktoré nevyhnutne potrebuje na svoje rozhodnutie. Nevykonaním dôkazov navrhnutých obvineným aj keď zo svojho subjektívneho hľadiska ich mohol pokladať za významné nemohlo dôjsť preto k porušeniu práva na jeho obhajobu, ako argumentuje v rámci svojich dovolacích námietok.

V žiadnom prípade nemohlo tiež dôjsť k naplneniu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por.

Ako vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dôvodom dovolania nemôže byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie lebo taký dôvod v tomto ustanovení uvedený nie je. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Ťažiskom dokazovania je totiž v konaní pred súdom, súd prvého stupňa (v tomto prípade Špeciálnym súdom) a jeho skutkové závery môže dopĺňovať resp. korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je teda všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať a meniť, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V predmetnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa ktorého Ing. M. M. spáchal skutok tak ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. júna 2008, sp. zn. BB 3T 28/2007, pretože odvolací súd v rozsudku napadnutým dovolaním skutkové zistenia nijako nemodifikoval.

V rozsudku Špeciálneho súdu popísanému skutkovému stavu zodpovedá potom aj správny záver vyjadrený v posúdení skutku ako pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. por. Na tomto zistení nemôže nič zmeniť ani dovolacia námietka obvineného a jeho manželky, že skutky v bode 2/ v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Slovenskej republiky boli po právnej stránke kvalifikované ako pokračujúci trestný čin subvenčného podvodu vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Súd totiž právnym posúdením skutku v obžalobe prokurátora nie je viazaný (§ 220 ods. 3 Tr. por. účinným do 1. januára 2006).

Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k pochybeniu konajúcich súdov vo výroku o treste, pretože obvinenému bol uložený trest, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nielen pripúšťa, ale tento bol uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá v danom prípade pri trestnom čine podvodu podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. je v rozmedzí päť až dvanásť rokov. Dovolací dôvod uplatnený dovolateľmi podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. preto nie je namieste. Pritom je treba zdôrazniť, že neuplatnenie § 40 ods.4 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 o mimoriadnom znížení trestu nie je možné účinne uplatniť ani ako dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. lebo ani takto dovolací dôvod by nebol obsahovo naplnený. Nepoužitie zmierňovacieho ustanovenia § 40 ods. 4 Tr. por. totiž nie je evidentne ani otázkou právneho posúdenia skutku a ani nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného a jeho manželky Ing. E. M. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci odmietol a nevyhovel preto ani žiadosti manželky obvineného Ing. E. M. o prerušenie výkonu trest obvineného Ing. M. M..

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu

vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová